

Այսօր... Այս, եթե ունենալ պար-
ծենալու բան մը, լիբաւի մը հնու-
թիւնն է ալ:

Պ. Բաբայան. Այն հնութիւնն որ
թողած է գիտնական աշխարհին առ-
ջին հիմնարկ մասնաշաղկապներն
և անյայտ մականով լեռն ու Բագնի
այլ, եւ, իբրեւ վրացի, մասնաւոր
պատճառներ ունիմ իմ կողմէ աւելի
բան եւրոպական գիտնականներն յար-
գելու հայ ազգն, ըստ որում Հայաս-
տանէն է մտած Վրաստան նորա քրիս-
տոնէութիւնը, նորա ունեցած հին գը-
րականութիւնը, նորա ճարտարապե-
տութիւնն ու նորա ունեցած բաղա-
բարութիւնն բոլոր տարրերը, Մի-
նապետական եթէ մը Վրացիքն նորայէն
կը պարծենանք փոքրիկտե մը ազ-
գային յարատեւութեամբ, մեծապէս
պարտական ենք առ այդ Հայրենուն, ըստ
որում Արշակունեաց և Բագրատունե-
աց հարստութիւններն երես առ ե-
րես կուրելով զորաւոր աղագաց ճնշ-
ման դէմ, տեսանք մը պատուար կը
են միշտ Վրաստանի համար և զորա-
վիգ հանգիստացած նորա գոյութեան:

Պ. Բաբայան. Ձեր ապագայ զար-
գացման մասին խոսելով իր յուսամբ որ
ինձմէ չէք խոստեր ո՛ր և չէք բարաբա-
նական տեսակէտ, ըստ որում բարաբա-
նականութիւնն երբեք չէ մտած իմ դարձման
և հետաքրքրութեան մէջ, Աստի ինչ
որ կը մտածեմ հայ ազգին ապագային
վրայ, կը մտածեմ սոսկ նորա պատ-
մական անցանքներն ընկնելով, ինչպէս որ
դեռեւտի մականն մը ձերքերն ու ա-
պագան որոշելու համար, ուշադրա-
թեան կ'առնուի այն գերբնական ու
սերնդեան յատկանիշներն, որոցմէ նա
սերեւել է Ս. Ս. տեսակէտով մը, որ լաւա-
տես կ'արժեք ունեցած են միշտ ձեր ազ-
գի ապագային մասին և ահա թէ ինչպէս:
Ձեմ լինել որովք ազգ մը որ այնպիսի
դաժան փորձութիւններն ունեցած ըլ-
լայ գոյութեան կուրի մէջ, որպիսի
ձերքեր. բայց անցելով մէջ բարբա-
րապէս ձեռքէն թողած և ահա թէ ինչպէս:
Հերն այնպիսի փոստագետ որ չէն կարող
ըլլա՞ ձեր գոյութիւնը խախտելու հա-
մար, որպիսի բարաբա-նականութեամբ
ձեռքէն աւելի գերբնական ազդեցութեան հետ
ունեցած աւելիութիւններն, Աստի,
Բագնայան, Փիւնիկցիքը, Եգիպտացի-
քը, Յունները, Հռոմէացիքը, Պարսիկ-
ները, Արաբները և Բիւզանդացիքը դա-
րեւ շարունակ ուղղակի թէ անուղղա-
կի ենթադրա ազդեցութիւնն ունեցելով
Հայոց վրայ, բնաւ չեն կրցած սակայն
ձուլել հայերն իրենց մտաւորական
զարգացման մէջ և ապուր ոչնչացնել
նոցա ազգայնութիւնն, Ընդհանրապէս
աստիցմէ յարաբանութիւններն քաղաք-
կական լաւ տարրերը ընդունելով,
Հայերը կրցած են իրենց ազգային յատ-
կանիշները զարգացնել, պահելով ի-
րենց ուրոյնութիւնն: Այսու կարելի
է բացատրել այստեղ այն երեւոյթն թէ
Ռասմիկ հայ կամ հայուհի մը իրենց
ընկալած խելովը և ընդունակութեամբ
կարող են միշտ գիտնականութեամբ
մրցել ո՛ր եւ է եւրոպացի Ռասմիկ կամ
Ռասմիկ հայուհի հետ: Այլ միշտեւ անգամ
կը կարծեմ որ եթէ այդ երեւոյթը
միւսեւորն բարեխաղ պայմանաց մէջ
սկսին զարգանալ, հայր կամ հայուհի
հին եւրոպացիներ փոքր ինչ աւելի վեր
բարձրանալու կարողութիւնն ցոյց տան:

Ահա՛ այս անտեսելի մեծ փոստ-
ագութիւնն ձեր ապագային մասին, ըստ
որում Հայաստան ունիմ թէ Հայ ազգը
զարգացման նպատակաւ պարտադրա-
բար մէջ գտնուելով, պիտի կարողան-
այ յաջողութեամբ մարտնչել արդի
բարաբա-նականութեան ձուլիլ ազդեցու-
թեան դէմ, և անփափաքելով միշտ
նորա չինիլ տարրերը, պիտի կարողան-
այ առաջին պէս զարգանանք միայն
իր առանձնատարրութիւններն եւ ոյժ
տալ ուրոյնութեան պայծառման,
Այսու հանգրժն Հայերն և Վրացիք
պէտք է միշտ զգուշանան եւրոպա-
կան բուսականութեան արտաքին
այն կործանիլ կողմերէն, որոնցմէ եր-
կիւզ կը կրեն անգամ ռուս մեծանուն
հրապարակաբէր Պ. Միլեյայի կողմով:

Այսօր... Ձեր տեսութեանց դէմ ո
և է առաքելութիւնն չեմ համարձակել
ընել, Վեմմ. Տէր, բայց մասնաւոր
կենսմ միայն Լեհաստանի հայերն՝ ո-
րոնք ձուլուելով զորաւոր տարրեր մէջ,
ընալիմ եղան:

Պ. Բաբայան. Հայրենիքէն դուրս այդ-
պէս եղած է միշտ հայրենիքէն դու-
րելով, զորաւորներն անգամ ձուլ-
ուած են տկարներու հետ, ինչպէս որ
Վրացիք Եգիպտոսէն եկած Վրացի կամ
Ռուսիա թափաքները նուազանցով ալ-
ման Պոլիսիայի մէջ ապրելով այս-
ներն հայեան նոցա մէջ, իրենց անուն-
ներն եւ թողով յիշատակ. Այդպէս
և շատեր:

Այս տեղ կ'ընդհատի խոսակցու-
թիւնն հիւրն մը ներս մտնելով, ուստի
կը դառնայ այցելուն Պ. Բաբայանի
պայտոնական թարգման Վրացի պէն, Այս
Համարելի երկրասարքը լինելով
միւսկական-վրացի, շատ լաւ կը խօսի

հայերէն, ամենայն տեղի թողով
այն բաղմամբ մերթադրող որոնք չեն
դիտել իրենց լեզուն. Վասիքը պէն
հետեւեալ տեղեկութիւնները կ'առնուի
այցելուն Պ. Բաբայանի վրայ, նա
նախագահ է կոչուած հայոցին ան-
փափանթութիւններ տնօրինող յանձ-
նաժողովի, անգամ-թղթակից է Ռու-
սաց գիտութեանց կաճառի, անգամ
է ռուսական հնագիտական ընկերու-
թեան ընդ նախագահութեամբ կոմ-
սոնէի Ռեպորտի, Իմպրատորութիւն
Պ. Բաբայանի գիտական աշխատու-
թեան, սորն ընկերութիւնն յատուկ
ոսկեայ շքաբան կ'ունի տուած է Պ.
Բաբայանի անուն, Նոյնպէս ան-
գամ է նա կոչուած ռուսական գը-
րատական ընկերութեան, իսկ գա-
լով նորա հեղինակած աշխատութեանց,
այդ մասին ուրիշ առթիւ:

Ա.Պ. ԿԵՂԵՆԻԱՆ ՎԱՐՄԱՐՆ

Թղթակցութիւն ԹԻՒՆԻ ԵՐԵՎԱՆ

4. ՊՈԼԻՍ, 25 յունի 1888

Թաճար աւելի ունեցած եմ ձեզ նշա-
նակելու այն արժանաւոր յար. տեսու-
թիւնն զոր ցոյց կուտայ հայ ազգն կրթու-
թեան ծաւալման մէջ և այն հնչողութիւն-
ներն զորս յանձն կ'առնուի այս նպատակով,
Իւր վարժարանը բազմաթիւ են և բարե-
կարգ, արժանի յատուկ և մանրամասն ու-
սումնասիրութեան մը Հիմնական պէ-
տականութիւններն միմեկ միայն պիտի
զարգան, որ կ'ուզուի ունի մանկամեծ ծա-
նոցութիւններն մատուցանելու և որ է Այ-
գային կ'ընդունան վարժարանը, հիմնը-
ւած է բացառաւ տարիք միմեկ, Շէնքեր
որոյ մէջ հաստատուած է, իսկ տասն տա-
րիքէն վեր կ'ուսուցանուի էր նա ընդ Պատ-
րարարութեամբ Տ. Ներսիս արքայապետի, ոյր
անուանը կը պատահի մարդ ազգին օգուտ-
ար ամեն ձեռնարկի մէջ, Հազար հինգ
հարիւր օսանական լիւրայն պարտքը մը կը
ծանրանայ այդ չէնքերն միայն, Իւր մահ-
ուանէն զոյգի ինչ յաւաք, Տ. Ներսիս ազ-
գու կ'ուզուի մ'ըրու հասարակութեան մե-
ծամեծներուն, Հանգիստութիւնն մը բաց-
ուցեալ և պարտքը գոցուցեալ, այնպէս
որ պատկառելի Պարտարարին յիշատակն
կենդանի է այդ վարժարանին մէջ, որու
լիւրաց է նաև իւր խիտ գեղեցիկ մատե-
նադարանն:

Ազգային կեդրոնական վարժարանին չէն-
քը մասն է բարոյն գեղեցիկ յիշատեցող
պատկառելի ամբողջութեան մը զորս խոր-
րամ են Հայք ընդարձակ շրջապատի մը
մէջ, Ի պատկառ, իրենց ամենի աւելի հին,
աւելի անկէ յանձնուած և ամենի աւելի
հարուստ եւեթից, ոյն չուրք, որ նոյնիսկ
է Ս. Պրիգոր Լուսաւորչին, հայկական ե-
կեղեցւոյ հիմնաքին:

1877-ին, Կ. Պոլսու տուածն տասնվեց
տարի յառա՛յ է որ նորոյստ հայ վաճառա-
կան մը, Ռեմիկ Քէֆէ քաղաքէն, զանց
ձեռնադրութեանց այդ չէնքը, զոր եկեղեց-
այ փոխելը 130 տարի յառա՛յ պիտի լի-
րաւորեցուի իւր այժմու ձեռնով Յովհաննէս
Կոյուն Պարտարարին, որոյ գերեզմանը կը
անտեսի տախտիկ, Իմպրատորութեան արժա-
նի են այդ եկեղեցւոյն մէջ, որ ներքնայէս
ամենահարազատ բիւզանդեան ոճով շէն-
քած է, խիտ հին և խիտ գեղեցիկ յա-
նապատիւնն և երկու պատկարներ որը, շատ
տարածուած կարծիքը մը համեմատ, քրիս-
տոնական թուականէն հնոցային են երեք,
Այս պատկարն կը նորոգէ չէնքին արտաքին
կողմէն և, երբ աւարտի այս նորոգութիւնը,
որ մեծ ճարտարութեամբ յառա՛յ կը տար-
ուի բիւզանդեան ձաղակով, Կ. Պոլսու Ռե-
զիդու զարդերն յարս Ս. Պրիգոր Լուսաւորչի
եկեղեցւոյն չէ նշանակուած, պիտի պարտա-
ւորուին յանձնարարել զայն ուղեւորաց ու-
շարքութեան:

Ազգային կ'ընդունան վարժարանը կը
կառուարել ընդ բարձր տնօրինութեամբ
խառնակութեան մը որ կարողանալ է հինգ
տարուան համար Պ. Կարապետի կողմ
ընտրել տասն աշխարհական անձերէ: Տը-
նորքէն է Պ. Միլեյան Ձերպը, որ 20 տարի
ի վեր զատարարութեամբ կը զարգիլ,
բարձր խնայակամութեան և մեծ արտի տը
կարճ մը որ կ'առարկապէս կ'առնուի է իրեն
յանձնած այդ փափուկ պարտքին:

Այս վարժարանն սահմանաւ է արտա-
գրել դաստիարակ, կրօնաւորներ, պատ-
րաստել երկու-տարեկան որոցմէ ունեք մեծ
վաճառակութեան մէջ պիտի մտնեն և
այդ պիտի հետեւին եւրոպայի համալսա-
րաններու ընթացից, այն արտադրական
պատկերներն համար որոց կը յատկացուին,
Աստի կը հետեւի թէ այդ վարժարանի ու-
սումնասիր կազմութեան պարտի համա-
պատկանելի այս զանազան մանաւորու-
թեանց, որով կարելի չէ բարձրանել ինտա-
մով պարտաւորութեան մը համեմատ
միջման երկարակողմով: Քննութիւնը տարի
կ'ունենան վարժարանի ուսուցչական անդի-
նոյն մէջ մասնախօսակրին առջև, Ընթացքն
հինգ տարի կը տեւէ:

Ազգականները կը բաղնական խաղաղը-
թարաններու և բարձրացող նախակրթա-
րաններու մէջ ուսումնասիրու եղած հայ
պատանիներէ: Սոքա կ'ընդունին խառ-
մով պարտաւորութեան մը համեմատ
միջման երկարակողմով: Քննութիւնը տարի
կ'ունենան վարժարանի ուսուցչական անդի-
նոյն մէջ մասնախօսակրին առջև, Ընթացքն
հինգ տարի կը տեւէ:

Հայերէնը, Թրքերէն և Քրիստոնէի, այս
երեք լեզուաց ուսումն. պարտաւորչէ է,
Փրանսիական դասն ստանձնած է մեր հայ-
րենակիցներէն մին, Կ. Լազարովիչ, երկ-
րորդը և ընտրի դաստիար մը Իրաւա-
գիտական դասն կ'առնուի երկուստեք
հայ փաստագրան մը, Պ. Շահնաշուր, որ իւր
փրկապետին ստացած է Բաբիլ: Իրաւագի-
տական համալսարանէն, փայլուն ճիւղներէ-
նէ մը վերջէ, Ի թաց առեւտր կ'առնուի:
Ներսիս զորս ունին Հայք մեծ համակրելի լի-

նելու համար, պարտիքը չտուած երեք
թէ այս մասին նոր իրաւունք մ'այ ստա-
ցածն են իրենց հաստատարութեամբ, զոր
մեր աղեղն չկրցան խախտել և որով ի
շարունակեմ գրելն իրենց երկուստեք
մեր իրաւագիտութեան և թիւիւթեան հա-
մախարհներուն մէջ:

Մրաքիրն, շատ ճոխ, առաւելակու-
թիւն կուտայ ճշգրիտ գիտութեանց ու-
սուցման, Դիտողութեան արժանի կը հա-
մարիմ ստեղծարարութեան դաս մը երրորդ
տարուին մէջ, տնտեսագիտութեան, վար-
չական իրաւագիտութեան, տնտեսագիտու-
թեան դասեր չորրորդ տարուին մէջ, և ա-
ռաւիկ հինգերորդ տարուին ծրար իրն. տա-
ռածարարութեան, դաստիարակչութեան,
պատմ. վիճակի հայ և օտար գրականութեան
մեծնախնդրութեան, գծագրական երկրա-
չափութեան, փիլիսոփայութեան և պատ-
մութեան փիլիսոփայութեան, մանկավար-
ժութեան տնական և գործնական, թրքե-
լէն լեզու և գրականութեան, Փրանսիական
լեզու և գրականութեան, եւմտական գի-
տութիւն:

Դաստիարակութիւնը յանձնուած են Կ.
Պոլսու լաւագոյն դասաւորներէն զատիլ
չափ ուսուցչներէն, Վարժարանն, 1886
սեպտեմբեր 1 ինչ բացուած լինէ՛ր, մէջ
կ'առարկուի միայն ունի. երկու կարգ
ունի այժմ, ամսվարի քննութիւններէն ի
վեր, Ապրիլտեղ, ամենի ալ ցերեկային,
կուգած ամեն օր Կ. Պոլսու և Վալարիլի ա-
մենէն հետաւոր արտաւարձներէն, ունեք
Պէյլիքներէն և Սան-Սթէֆաններէն, այլը
Իշխանաց կղզիներէն, Հասարակարկեց
թիւիւթեան իրենց բազում ծախսը կը կար-
ուի և յոյժ փափաքելի է որ չուցնուցուի և
երկար ուղեգն վարչութիւնը հաւանի ին
գեղջ մ'ընել տնտեսաց զննել վրայ, Այս-
կերպը, մեծաւ մասամբ, իրենց հետ կը
լիւրեն իրենց ճաշն, ինտանկարութիւնն
այժմ կը բանակիլ պաշտօնագրութեան մը հետ
որ պիտի մասնակցութիւնն այդ պատանեաց
խիտ աժան գնով սննդաւոր կերակուրեց
Պարտարարանը վարժարանին արտա-
մարտութեան տակ կը զիշ, երբ ծախսը
համար, Ս. Պրիգոր Լուսաւորչին եկեղեցւոյն
անգամ կ'առնուի եկամուտներէն, որը
25000 Քրիլ գումար մը կը կազմուի, Պէյլը
է ստոր վրայ յաւելու աշակերտաց թղտի-
նեւուն հաւայթի, որը չորս դասարանու-
թեան բաժնով են, իսկ իրենց ընտանե-
աց հարստութեան վիճակին, Այս դա-
սարարութեանց մին կը պարտական է այն
ընտանեաց տղանք որը ընկէ կարող են
վճարել և ձրիաբան կը կրթուին: Միւս
դասարանը թիւիւթեան տղանք կը վճարեն
ւարին երեք, վեց, տասն երկու օսանական
սակի (օսանական սակին 25 Քրիլ կարծիք է)

Վարժարանին չէնքն իսկող գեղեցիկ է
և մեծ մարզութիւն կը տիւն հոն Դար-
ցական կանգն ընտրի տախտի են և լաւ
կը պատկարն ընտրի նպատակին, Ինտեղ-
ութեան զարկուն լաւ կազմակերպեալ է,
Ինտեղութեանց գաղտնիքը, Այսու են մեծ
ամփոփարուն մ. կայ, որ կը հարողակի
ընտրուած թիւիւթեան գործառնոյն հետ, Տղանք
կ'ընտանին իսկող գեղեցիկ դասարանի մը
վրայ որ չէնքերն վրայ հաստատուած է և
ուր մ'ընուր ուր և վարժարի վրայ նալող
չնայող տեսարան կը վայելէ մարդ Դա-
սարանաց օր աւելտութիւնն և լուսաւորու-
թիւնը կատարող են: Տնօրէնն այս հաս-
տատութեան մէջ հնարած է կրթական
գրութիւնն մը որ լաւագոյն արդիւնք յա-
նուի կը ընել, Այդ պատանեաց հետ կը
վարժի իւր չափաւս մարդոց հետ, Կա-
ռաւարչը չափ կ'առարկաւորութիւնն յանձնը-
նուի է ամենէն հասարակութեան և ամենէն խե-
ղացի տղայոց: Դասերն ընդմիջուած են յա-
նախակի գրաւորներով, և ամով աշա-
կերտներն աւելի ջանադիր կ'ըլլան սերտու-
րութեան փափաքուն ամեն: Այն սէրն և
յարգելն զորս կը տանեն առ իւրեանց
տնօրէնն և դասաւորն, յայտնի կ'ընկնեն
և ամեն անգամ որ պիտի այցելեն այդ վար-
ժարանն պիտի կրեն այն պատուական ար-
քարութիւնն զոր են զապցի ի տես այս
մեծապէս օգտակար գործոն, որոյ յա-
նուի և կ'առարկաւորութիւնն անփոփոխ յո-
վետի արժանի են:

Թաւ. 1 փետրուար 1888

Պրիգոր 27ի կրեւակի օրը, մարդ
մը և հնգամեայ փոքր տղայ մը, հայրն
է զաւակն, առաւտուան փամ տասնին
միտուղ կը մեկնեն Մորգուրի գիւ-
ղէն, Բուսաղին (Պրանա) շրջապայը:
Օրն ի բուն քաղցին, անցնելով Աշեւէ,
Սէն-Ժուսէն, Մարիին, Պուշիլայէ,
և երկուսին հասան ի Ռիւիլի:
Մարդը տիւրը, լռիկ էր, և ո-
րովհետեւ պտիկը կը պտուար թէ ա-
ռուի է, հայրը զննաւորուն մը մտաւ,
ուր դաւաթ մը գինի և պարսիմատ մը
բերել տուաւ իւր զաւակն համար: Ինչ
յուրեք բան մ'առնուի, և երբ մուկ
տիւրեց, երկուցն ալ վերստին ճամբայ
եղան:

Ռիւիլի գերեզմանատան ետին հա-
սած էին, ամայն ճամբու մը մէջ. անձ-
ըն էր տեղաւ, և տղան կը հարցնէր
թէ երբ տուն պիտի դառնային:

Երբ հայրը զննաւորուն մը մտաւ,
ուր դաւաթ մը գինի և պարսիմատ մը
բերել տուաւ իւր զաւակն համար: Ինչ
յուրեք բան մ'առնուի, և երբ մուկ
տիւրեց, երկուցն ալ վերստին ճամբայ
եղան:

Մարդը տիւրը, լռիկ էր, և ո-
րովհետեւ պտիկը կը պտուար թէ ա-
ռուի է, հայրը զննաւորուն մը մտաւ,
ուր դաւաթ մը գինի և պարսիմատ մը
բերել տուաւ իւր զաւակն համար: Ինչ
յուրեք բան մ'առնուի, և երբ մուկ
տիւրեց, երկուցն ալ վերստին ճամբայ
եղան:

Մարդը տիւրը, լռիկ էր, և ո-
րովհետեւ պտիկը կը պտուար թէ ա-
ռուի է, հայրը զննաւորուն մը մտաւ,
ուր դաւաթ մը գինի և պարսիմատ մը
բերել տուաւ իւր զաւակն համար: Ինչ
յուրեք բան մ'առնուի, և երբ մուկ
տիւրեց, երկուցն ալ վերստին ճամբայ
եղան:

Մարդը տիւրը, լռիկ էր, և ո-
րովհետեւ պտիկը կը պտուար թէ ա-
ռուի է, հայրը զննաւորուն մը մտաւ,
ուր դաւաթ մը գինի և պարսիմատ մը
բերել տուաւ իւր զաւակն համար: Ինչ
յուրեք բան մ'առնուի, և երբ մուկ
տիւրեց, երկուցն ալ վերստին ճամբայ
եղան:

Մարդը տիւրը, լռիկ էր, և ո-
րովհետեւ պտիկը կը պտուար թէ ա-
ռուի է, հայրը զննաւորուն մը մտաւ,
ուր դաւաթ մը գինի և պարսիմատ մը
բերել տուաւ իւր զաւակն համար: Ինչ
յուրեք բան մ'առնուի, և երբ մուկ
տիւրեց, երկուցն ալ վերստին ճամբայ
եղան:

Մարդը տիւրը, լռիկ էր, և ո-
րովհետեւ պտիկը կը պտուար թէ ա-
ռուի է, հայրը զննաւորուն մը մտաւ,
ուր դաւաթ մը գինի և պարսիմատ մը
բերել տուաւ իւր զաւակն համար: Ինչ
յուրեք բան մ'առնուի, և երբ մուկ
տիւրեց, երկուցն ալ վերստին ճամբայ
եղան:

Մարդը տիւրը, լռիկ էր, և ո-
րովհետեւ պտիկը կը պտուար թէ ա-
ռուի է, հայրը զննաւորուն մը մտաւ,
ուր դաւաթ մը գինի և պարսիմատ մը
բերել տուաւ իւր զաւակն համար: Ինչ
յուրեք բան մ'առնուի, և երբ մուկ
տիւրեց, երկուցն ալ վերստին ճամբայ
եղան:

Մարդը տիւրը, լռիկ էր, և ո-
րովհետեւ պտիկը կը պտուար թէ ա-
ռուի է, հայրը զննաւորուն մը մտաւ,
ուր դաւաթ մը գինի և պարսիմատ մը
բերել տուաւ իւր զաւակն համար: Ինչ
յուրեք բան մ'առնուի, և երբ մուկ
տիւրեց, երկուցն ալ վերստին ճամբայ
եղան:

Մարդը տիւրը, լռիկ էր, և ո-
րովհետեւ պտիկը կը պտուար թէ ա-
ռուի է, հայրը զննաւորուն մը մտաւ,
ուր դաւաթ մը գինի և պարսիմատ մը
բերել տուաւ իւր զաւակն համար: Ինչ
յուրեք բան մ'առնուի, և երբ մուկ
տիւրեց, երկուցն ալ վերստին ճամբայ
եղան:

Մարդը տիւրը, լռիկ էր, և ո-
րովհետեւ պտիկը կը պտուար թէ ա-
ռուի է, հայրը զննաւորուն մը մտաւ,
ուր դաւաթ մը գինի և պարսիմատ մը
բերել տուաւ իւր զաւակն համար: Ինչ
յուրեք բան մ'առնուի, և երբ մուկ
տիւրեց, երկուցն ալ վերստին ճամբայ
եղան:

Մարդը տիւրը, լռիկ էր, և ո-
րովհետեւ պտիկը կը պտուար թէ ա-
ռուի է, հայրը զննաւորուն մը մտաւ,
ուր դաւաթ մը գինի և պար

